

Ramsbush 42

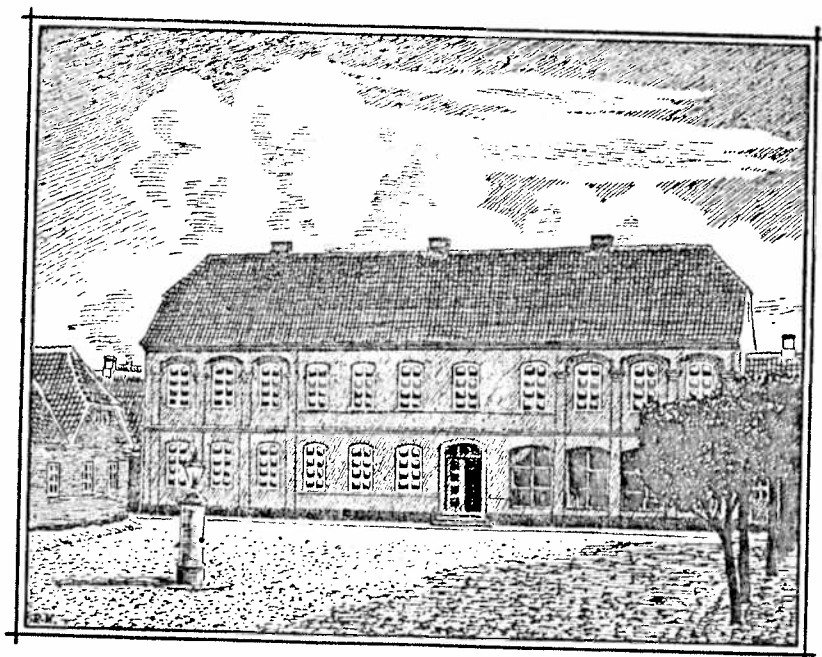
6200 Aabenraa 25 August 1993.

Kære Anne Marie!

Da min Far og Din Gidsfar, Købmand
Ole Eskildsen Ringkjøbing, døde i 1950 efter
at han sig en Del Oplysninger vedrørende
Slægten Eskildsen, og da jeg synes, at disse
Oplysninger kan gå videre i Slægten, har jeg
i anledning af, at jeg idag fylder 70 år,
samlet dem i dette lille Hæfte, med Håb
om, at der i Slægten er - eller kommer -
Familiemedlemmer, som skulle interessere
sig for Slægthistorie, og saaledes måske
kunne supplere og føre Oplysningerne
videre.

Jeg håber, at Du vil bevare dette som
et Mindet om Din

Far.

EJENDOMMEN
Torvet Nr. 2

RINGKJØBING

Opført ca. 1840 af Kgl. Agent Christensen
Ringkjøbing, og senere erhvervet af min
Bedstefader Købmand Bertel Glistrup.-
Det var min Far. sKøbmand Ole Glistrup
og mit Barndomshjem i Ringkjøbing.-
A/S Ringkjøbing Bank købte kort før Far
døde Ejendommen, og har senere ombygget
den og saavidt muligt bevaret den gamle
Stil.-

S P R E D T E O P L Y S N I N G E R

og.

M U N D T L I G E O V E R L E V E R I N G E R

om

F A M I L I E N G L I S T R U P .

Karl.Toldassistent Chr.Glistrup
Jagtvej 193 København den 9/11 1913.-

Kære Ole.-

Jeg ser med Glæde,at Du interesserer Dig for at vide
Besked med vore Forfædre.-

Vi skylder dem ogsaa megen Pietet disse brave danske
Mennesker,som ved deres arbejdsomme og nøjsomme Levesæt
har efterladt en sund Slægt.-

Jeg skal med Fornøjelse stille min Viden til Raadighed,
i det haab,at Du vil arbejde videre,og skulle det glæde
mig,om Du engang kunne tilstille mig et færdigt trykt
Eksempplar.-

De kærligste Hilsener .

Christian C.Glistrup.-

Spredte Oplysninger.-

1.

Laust Jørgensen Glistrup, den lille tapre Mand
har jeg beregnet som født 1685.-

Kirkebøgerne for han Sogn er paabegyndt 1687, men
da hans Fødsel ikke nævnes her, maa han efter alt at
dømme være født lidt tidligere .

2.

Min Farbror Anders Glistrup var Væver i Lemvig.-
Hans Søn Johannes Glistrup var ligeledes Væver og
Veteran fra 1848/50 og 1864.- Han døde i en meget
høj alder som Ungkarl.-

3.

Min Farbroder Peter Glistrup var stor Ejendomsbe-
siddet paa Thy - gift med en Pedersdatter.-
Ruineret under Statsbankarotten i Begyndelsen af
forrige Aarhundrede.-
Hans Søn Peter Glistrup velstaaende Drejermester i
København.-
Hans Søn August Glistrup x se nedenfor.-
Hans Søn August Glistrup er Hovmester

4.

Jeg mindes min Halvsøster Hanne som et rart Menneske
men hun blev desværre meget daarligt gift med en Hatte-
meger Rasmussen, Lemvig.-

5.

Min Cousine Grete fra Lemvig - en sjælden god Kvinde
gift med Snedker Holm.-
Hendes Sønner er Postmester Chr. Holm Thisted og Snedker
Holm Lemvig.-

6.

Af mine Cousins fra Thy var den ene gift med Rekvi-
sithandler Foldberg, Sølvgade 8 København.- Hun var et
bravt og arbejdsomt menneske, der havde sit mas med en
kedelig mand.- En Del Penge og vistnok 14 børn.-

Hendes Søster var gift med Restauratør Krogh
København, der døde tidlig.- Hun gav sine børn
en god opdragelse.- En datter er gift med Smør-
grosserer Brinckmann, København (Mathilde)
Anna med Grosserer L. Christensen R af Dbg. Chri-
stiania.-
Sønnen Reinholdt Krogh morede sig lidt for meget,
er nu i Sydafrika.-

8.

Skibsfører August Glistrup - min fætters Søn -
forlod sin gode hustru og børn.- Det gik hende dog
godt, og hun lever nu i gode kaar hos en datter, der
er gift med Grosserer Fidler - A. H. Hansens Alle
Hellerup.-
Skibsføreren har nu ophold i "Bombeboessen" Chri-
stianshavn.- Hans Søn August Glistrup sejler som
Hovmester.-

9.

For at arbejdet ikke skal blive for vidtløftigt,
næsten uoverkommeligt har jeg kun medtaget Forældrede
og Drengébørnene, som jo fører Navnet videre.-
Børn af begge køn, døde i en tidlig alder er ikke
medtaget

10

Til Supplering af Registret kan oplysninger faas
af Kirkebøgerne ved henvendelse til Præsterne.-

11.

Nøjsomme Mennesker

Om den nøjsomhed der herskede paa vor gamle Stam-
gaard vidner følgende:
Salt udvandt de ved vesterhavet.- Deres Drikke var
Mealk eller hjemmebrygget Øl.- Skulle noget sødes
brugtes Honning.- Fader kendte ikke Te - Kaffe eller
Sukker da han omkring 1816 kom til København, som
Soldat ved 2. Jydske Jægerkorps.- Fader havde kan jeg
huske altid staaende en Flaske Akvavit med Perikum.-
Han brugte den som Medicin og en Flaske i Aarevis.-

12.

Uddrag af "Samling til Jydsk Historie og Topografi"

II Bind 1868-69 Side 318

Der fortælles om en anden Mand Laurits Glistrup
hvem man spotvis kaldte Kaalormen, fordi han var
saa liden af Vækst, at han afviste denne spot med
de Ord : "Kaalormen stod ved Gadebusk 1712, da de
fleste faldt - da der af de viborgske Landfolk blev
faa tilbage.-

Den omtalte mand blev som saaret bragt bort fra
Valdpladsen.-

Laurits Glistrup var født i 1685.-

13.

Fra den gamle Gaard

Paa et malet brædt stod optegnet i Vester Glistrup

"Svendskerne her ialnd 1658 "

"Jydsk Historie & Topografi II Side 320.-

14.

Lidt østen for Glistrup er et lille stykke Hede
kaldet Taterhullet.-

Her skal Taterne i gamle dage have begravet en af
deres gamle Kvinder levende.-

"Jydsk Historie & Topografi II Side 320."

15.

Søndernisum Kirke

I slaget ved Gadebusk faldt General Gregers Daa -
der 1702 gav Alterbægeret til Søndernisum Kirke.-

"Jydsk Historie & Topografi Side 318 "

16.-

Gadebusk efter Danske Atlas Tome I 20 December 1712
Da Horden Vanheld og Mismod i det ulykkelige slag ved
Gadebusk begyndte at tage Overhaand i den danske Arme,
red Frederik den Fjerde selv omkring paa Pladsen, og op-
muntrede Folket til at stride tappert.-En Del blev ogsaa
ved at gøre modstand til det alleryderste.-Blandt disse
var Garden og Grenadererne som ei forlode Valdpladsen
før de saa at al modstand var forgæves - men af alle var
ingen saa kjække som de viborgske Landfolk - der blev
heller ikke uden ganske faa af dem tilbage (Se Stk.12)

Toldassistent i København, Chresten Glistrup, der afgik ved Døden 1929 efterlod en Del Optegnelser om Familien, som han havde samlet gennem mange Aar. Disse fik jeg ved Velvilje af hans Søn, Bankfuldmægtig Kaj Glistrup, Landmandsbanken, København, laant til Afskrift for ca. 10 Aar siden, og da jeg selv har gjort en Del Notater i Aarenes Løb, har jeg med Hjælp af min Broder, Carl Glistrup, Rønne, samlet det hele paa disse Blade.

Toldassistenten bemærker et Sted, at i hans Ungdom var vi kun ni Glistrupper, men nu er vi Hundrede, maaske to Hundrede, som bærer dette Navn med Rette.

Siden Loven om Navnebeskyttelse kom i Aarhundredets Begyndelse er Navnet jo lovbeskyttet, og de faa der bærer det uden Rette, som man siger, stammer sikkert fra Folk, som har tjent paa Gaarden "Glistrup" i Nørre Nisum.

Den anden Søn af Toldassistenten Finn Glistrup, var fra Ungdomsaarene en Globtrotter, og opholdt sig i Canada da Verdenskrigen brød ud, og da jeg en Dag i 1914 spurgte Faderen hvor Finn var henne, svarede han: "Han har sikkert meldt sig som Frivillig, saadan en Batalie er rigtig noget for ham". Og det viste sig ogsaa, at han fik Ret.

- Hadet er en Plante, som undertiden sætter dybe Rødder, og medens jeg personlig ikke har noget mod nogen anden Nation, og særlig ikke mod Tyskerne, ja, jeg indskyder den Bemærkning, at jeg i flere Aar af mit Liv har sejlet med deres Skibe, gaaet paa Handelsskole i Hamborg, og i det hele taget opholdt mig mellem dem, som en af deres egne, saa er det Had til Hunnerne, som lyser gennem Finn Glistrups Breve ligefrem indsuget med Modermælken.

For at Landmænd kan forstaa min Tankegang da kun dette:
Alle Tiders Sømand har altid været internationale.

Men de velskrevne Breve, som Finn sendte sine Forældre taler for sig selv.

Som Begyndelse vil jeg oplyse, at den, der har samlet disse Blade, er den 69-aarige Styrmand Bertel Glistrup, opkaldt efter min Onkel, Købmand Bertel G. Ringkjøbing. Men jeg har faaet Tid til meget andet i min Tid. 25 Aar til Søs og 25 Aar til Lands. Havde jeg fortsat i D.F.D.S. var jeg nu pens. Kaptajn, men det skulde ikke være. En ægte Glistrup'er har nemlig meget smaat med Tid til at gaa og vente paa en Stilling i 20-25 Aar.

At jeg faar Skyld for at være alt andet end Sømand, og at Pennen altid har været klar til Brug fra jeg var 16 Aar, og at Folk raaber Digter, Forfatter, Journalist efter mig, er noget, som ikke kan forundre mig, da der de sidste 35 Aar er udgaaet henved 100 Digte og Prosastykker fra mit lille Værksted. Disse har været trykt rundt omkring i Blade og Tidsskrifter.

Menneskene er nu en Gang de pudseløjerligste Skabninger der findes her paa Jorden, og det, det særlig gælder om, er at faa rubriceret hver enkelt ind i en Baas, og faa sagt til ham: der hører du hjemme, og vov dig endelig ikke derfra, thi da falder Kritikkens Svøbe paa dine Rygstykker

- - - - -

Jeg vil nu fremføre Toldassistent Chr. C. Glistrups Optegnelser og begynder med Finns første Brev. Det er baade interessant og oplysende, ja, næsten som et Kendetegn for hele Slægten: Hurtighed og Beslutsomhed.

- - - - -

Brev fra Finn Jørgen Glistrup til hans Far.

London, 20. Januar 1917.

Jeg er bange for at I maa synes, at jeg er en meget utaknemmelig Fyr, eftersom jeg ikke har skrevet saalange, men i Virkeligheden havde Sindsbevægelsen ved endnu en Gang at have min Frihed, efter at have døjet Ondt og Sult i de tyske Lejre, næsten gjort mig gal.

Jeg kan fortælle jer, at Behandlingen af vore Fanger i Tyskland er absolut inhuman og barbarisk. De stakkels ulykkelige Fanger bliver sultede, og eftersom de sover paa usanitære Steder, falder de som lette Ofre for de mange Sygdomme, som raser i de overbefolkede Lejre.

Kirkegaarden omkring nogle af Lejrene er større end Lejrene selv.

Dette Liv tærer selv paa Mænd med den stærkeste Konstitution, og er i Virkeligheden et Helvede paa Jorden, og i Breve fra Tyskland tør man intet fortælle, da saadanne Breve bliver tilintetgjort og Brevskriverne straffede.

Grunden til at jeg havde Styrke, Beslutsomhed og Energi til at flygte, tilskriver jeg for den største Part de Pakker med Fødevarer, som I og gode Venner i Amerika og andre Steder sendte mig. Det kanadiske Røde Kors sendte mig ugentlige Pakker.

En stor Procent af Pakkerne blev stjålede paa Vej gennem Tyskland - sandsynligvis af Togpersonalet.

At give en fuldstændig Beretning om mine Oplevelser i Tyskland vilde fylde en Bog, saa jeg vil kun fortælle jer nogle faa Uddrag og saa om min sidste heldige Flugt.

Jeg er flygtet to Gange tidligere. Sidste Sommer den 29. April kravlede jeg over en 14 Fods Mur og slap ind i Skovene, men blev

fanget 14 Timer efter af Gendarmerne, blev stillet for en Ret og idømt 21 Dages Vand og Brød i mørk Celle. Ingen Vask og ingen Motion hele Tiden. I kan tænke jer en Cementcelle og ingen sanitære Indretninger. Et Menneske med en daarlig Konstitution vilde faa Svindsot.

Jeg prøvede det igen den 15. Juli og var paa fri Fod et Par Dage, da jeg blev fanget af Skovbetjente.

Denne Gang fik jeg ingen Celle, men blev sammen med andre, som havde prøvet paa at flygte, sendt til en Straffelejr. I denne sidste Lejr var Disciplinen ekstra haard, og vi blev tvungne til at grave Dræningskanaler i de store Sumpe i Vand til Knæerne.

Jeg var ikke længe her, førend jeg gjorde et andet Visit i Cellerne. Livet var utaaleligt, og jeg gjorde op med mig selv enten at undslippe eller dø.

I Toget fra Münster til denne Lejr studerede jeg Jernbanekortet hele Vejen, og fandt ud af, at Lejren kun var 24 miles fra den hollandske Grænse med to Kanaler og to Jernbanelinier at krydse, og saa ventede jeg kun paa, at der skulde byde sig en Lejlighed.

Lejren var omgivet af et 12 Fod højt Pigtraadshegn oplyst om Natten ved fire Carbid Projektører.

Om Aftenen den 12. November var de fire Skildvagter optagne af nogle Vanskeligheder ved Belysningen. Det vilde ikke rigtigt brænde. Saa tog jeg i Løbet af et Sekund min Beslutning og klatrede over Pigtraaden, som en vild Kat.

Pigtraaden gjorde et forfærdeligt Spektakel og Skildvagten aabnede Ilden paa mig, men i Halvmørket fejlede de, og jeg løb for mit Liv ind i Skovene, som kun var 50 yards borte.

De slap Blodhundene løs, men før de kunde faa mit Spor, var jeg kommen ud i Sumpene. En stærk Brise blæste fra Vest og dette hjalp

mig til at holde Retningen gennem Mørket. Jeg havde ogsaa i min Besiddelse et hjemmelavet Kompas.

Et Sted mødte jeg en stor Styrke Soldater, og laa flad paa Maven i en Roemark til de var borte. Et andet Sted i Nærheden af Grænsen opdagede jeg en Skildvagt paa en Bro over en Kanal, saa der var ikke andet at gøre end svømme over.

Jeg kom over Grænsen i de store Sumpe i Vand til midt op paa Livet. Ved Dag gry havde jeg en Tanke om, at jeg maatte være i Holland eftersom saa mange unge Mennesker var paa Vej til Arbejde, og der var saa rigeligt med Kvæg paa Marken. I Virkeligheden var Forskellen som mellem Helvede og Himmerig.

Saa marcherede jeg ad en almindelig Hovedlandevej, idet jeg passede paa at holde Retningen mod Vest.

Min Uniform var overstænket med Muddor og jeg var i det hele taget en mærkkelig Fremtoning, saa jeg havde ikke gaaet ret længe, før jeg blev arresteret og fremstillet for to hollandske Officerer, hvoraf den ene talte udmærket engelsk, og spurgte mig fra hvilken Lejr i Tyskland jeg var "undsluppen". Jeg fortalte ham det, og han lykønskede mig til min smarte Flugt, og inviterede mig hjem til Frokost - Skinke og Æg og alt hvad jeg ønskede.

Han sørgede saa for min Transport til Rotterdam, hvor jeg fik en kongelig Modtagelse af vor britiske Konsul, blev ogsaa udstyret med et splinternyt Sæt civil Tøj, Undertøj, Støvler o.s.v., fik et godt Hotel, og saa selvfølgelig Penge.

Jeg tilbragte tre Dage i Rotterdam, idet jeg ventede paa en Regerings Damper og "had a good time", og kunde let se, at de gode gamle Hollændere var Venner af Storbritanien og deres Allierede.

Da jeg først var om Bord paa Skibet, førte dette mig tilbage

til det gode, gamle England paa mindre end ti Timer.

Det var helt vidunderligt at gaa gennem Gaderne i London, - dette London, som Tyskerne plejede at fortælle os Fanger, var skudt til Pindebrænde.

I elleve Dage var jeg over hele Byen, men saa ikke et eneste beskadiget Hus, og endydermere havde Verdens største By mere travlt end nogensinde. Vældig Forretningstravlhed og Liv.

Nogle Dage var jeg endvidere meget beskæftiget med at udarbejde min Rapport til Regeringen, og jeg trykkede nogle af vore største Generaler paa Næven, jo, I kan tro jeg havde "a great time".

Det vilde være mig en stor Glæde, hvis jeg kunde besøge jer alle, men det faar vente til efter Krigen, for jeg har meget travlt netop nu. Jeg har faaet en Plads ved Staben.

De bedste Hilsener og de bedste Ønsker til jer alle

F i n n.

P.S.

Jeg har taget 18 Pund paa i Vægt, siden jeg vendte tilbage til England.

England, 14/4 1917.

Kære Forældre!

I de sidste Dage har jeg modtaget en fuldstændig Syndflod af Breve fra de forenede Stater, Canada og England.

Øjensynlig har Vancouver og andre canadiske Blade offentliggjort en Beretning om mine Oplevelser i de tyske Fangelejre, og om min Flugt, saa nu modtager jeg alle disse smigrende Breve.

Et af dem er en Indbydelse fra en patriotisk engelsk Gentleman i Californien til at komme og udhvile mig paa hans Landsted. Andre er fra unge Damer. Vorherre maa vide, hvor de alle har faaet min Adresse fra.

I Virkeligheden kan jeg ikke se, at mine Oplevelser er værd at gøre saa megen Bløst af.

Jeg betragter ikke mig selv som nogen Helt. Grunden til at jeg vedblev at forsøge paa at flygte, var den, at Livet var saa uudholdeligt, og min Mave var ved at blive altfor vel bekendt med min Rygrad.

Med andre Ord: en radikal Forandring i Levemaade og Luft var meget ønskelig, og desuden ønskede jeg at vise de tyske Hunner, at de ikke var mine Herrer i det lange Løb.

Derfor flygtede jeg, og er atter Rede til at tjene Konge og Land endnu en Gang.

- - - Jeg har i mange Aar været meget lidet troende, men det ser virkelig ud, som der er nogen foroven, som hjælper, saa maaske er det min kære gamle Faders og Moders Forbønner, som har været den hjælpende Faktor.

- Nu har vi godt nyt fra Fronten hver Dag. Vore Drenge gjorde et udmærket Arbejde ved Vinchy Højderyggen. Jeg har haft en Samtale med en af mine Venner, som blev saaret ved den Affære, og han stadfæstede, at Tyskerne synes fuldstændig demoraliserede.

Tyskerne skal ikke have Fred; en Race som er degenereret nok til uden Tøven at sænke Hospitalsskibe fulde af Saarede, er en Fare for den civiliserede Verden, og maa hellere ødelægges.

Jeg er stadig ved Staben som "særlig beskæftiget", og er ved det bedste Helbred, men hvorledes kan et Menneske andet end føle sig sund og glad i et Land som England.

Danmark er selvfølgelig i en temmelig vanskelig Stilling med Hunnerne som sydlige Naboer, men Danskerne behøver ikke at frygte: "Vi har en Flaade og Tyskerne ved det".

Og nu, da vi har "Onkel Sam" med os, tænker jeg ikke det kan

vare saa længe, førend vi har Tyren ved Hornene og i Mellemtiden er jeg glad ved at vide, at I har rigelige Fødemidler.

Jeg har haft meget travlt den senere Tid med at skrive til Slægtninge af Krigsfanger, som jeg kender, for at fortælle dem hvad disse Fanger mangler.

Nu vil jeg slutte for denne Gang med de bedste Hilsener og de bedste Ønsker om Held og Lykke for jer alle.

F i n n.

BIDRAG TIL MIN SLÆGTS HISTORIE

af

KGL. TOLDASSISTENT C.C.GLISTRUP

1917.

Det er den mundtlige Overlevering fra Fædrene, at Stamfaderen skulde være en indvandret Kriger, Afdelingsfører, Engländer eller sandsynligvis Skotte, da det jo nærmest var Skotter, der tog fremmed Krigstjeneste.

Han havde et Vaabenmærke - en Ørneklø - og var altsaa Adelsmand. Hans Navn ved jeg ikke, men noget maa der være om det; thi min Fader Chr. L. Glistrup, født 7/1 1796 udtalte, at der endnu i hans Barndom ofte blev talt engelsk paa Gaarden.

- - - - -

Iøvrigt vides, mig bekendt, intet om Mænd af Slægten før sidste Halvdel af det syttende Aarhundrede, da Laust Jørgensen, født 1680 giftede sig med Anna Olufsdatter af Glistrup, og blev samtidig Ejer af denne Gaard i Sønder-Nissum Sogn i Jylland. Navnet Glistrup beholdt Slægten siden.

Laust Jørgensen Glistrup kan meget vel have været en Ætling af den i ovenanførte Sagn omtalte Kriger.

Alt er omskifteligt i denne Verden, og Springet fra skotsk Kriger til jydsk Selvejer-Bonde maa jeg betragte som en god Fremgang, og er, naar man kender noget til personal Historie, ikke enestaaende.

Om Laust J. Glistrup vides at han deltog med Hæder i Slaget ved Gadebusk 20. December 1712.

I) Hans Ord lode: "Jeg stod ved Gadebusk da de fleste faldt og der kun var faa tilbage"!

Han blev saaret bragt bort fra Valpladsen.

Iøvrigt ved jeg kun at Forfædrene har været Landbrugere, flittige og nøjsomme.

Endnu i min Faders Ungdom var Kaffe, The, Sukker og Tobak ukendt paa Gaarden. Derimod hører man om ihærdigt Arbejde fra tidlig Morgen til silde Aften. To ledige Hænder var ildesete.

Spiritus var af min Bedstefader banlyst fra Gaarden. Kort maatte kun spilles om Julen og Indsatsen var Pebernødder. Men Fader var heller ingen Ynder af Spiritus, dog havde han altid en Flaske Brændevin med Perikum til Brug ved Upasselighed. En saadan Flaske var rede i Regelen 5 Aar.

Senere har Slægten ikke nægtet sig noget i Retning af Jordevivets Krydderier. Dog altid med Maadehold.

I de svudne Tider var det ukendt at Bønder lod sig male, og vi maa saaledes savne Billeder af Forfædrene. Først i mine Forældres Tid begyndte Fotografier at komme i Brug.

Gaarden "Glistrup" har jeg aldrig set, men jeg skal efter "Jydsk Historie og Topografi" anføre.

I) Jydsk Historie og Topografi 1868-1869 II Bind.

1.

"Om det var i 1658 eller 1659 vides ikke. Paa et malet Brædt i Gaarden "Glistrup" fandtes optegnet de Ord:

"Svensken her iland" med Aarstallet, som ikke vides, da det hele for flere Aar siden ved Maling er udslettet.

2.

- - En Gang da disse omstrejffende Taterflokke kom til Sønder Nissum, var der en gammel affældig Kvinde, som formedelst Svaghed ikke kunde følge de andre. Da besluttede man at skille sig af med hende, og Taterne grov et Hul i Jorden, styrtede den Gamle derned og begrov hende saaledes levende.

Der er noget sandt i Beretningen derom; thi paa et lidet Stykke Hede er et lavt Sted noget østen for "Glistrup", og dér skal den gamle Kvinde være begravet.

Stedet kaldes endnu for Taterhullet."

- - - - -

Den sidste af vor Slægt paa Gaarden var min Faders Broder. Han besøgte os i Lemvig. Jeg var den Gang 11 Aar og mindes tydeligt den statelige Mand i sin Egns Paaklædning: Høj Hat og kort blaa Klædestrøje med Sølvknapper. Han havde en Datter med sig, en nydelig ung Pige.

En anden ældre Broder af min Fader, Peter, skal have været flink ved Redning af Menneskeliv ved Vesterhavet. Særlig udmærkede han sig den Julenat i Begyndelsen af det nittende Aarhundrede, da to engelske Krigsskibe strandede paa Vestkysten. Ved denne Lejlighed redede han alene 18 Mennesker.

En gammel norsk Kaptain, der i 1893 var i Korsør med sit Barkskib meddelte mig, at han i sin Ungdom havde kendt en Glistrup, som ejede en Ø udenfor Risør. Saa maaske er der nogle af Slægten i Norge.

Et Særkende for Slægten er Hurtighed i Vendingen og Resolutthed. Min Gamle var en af Frederik den VI Jægere i 6 Aar. Lønningen var 4 Mark om Dagen. Han var med til at holde Orden i København under Jødefejden 1819. Borgerne sagde til Jægerne: "Den ene Kristen vil da ikke slaa den anden ihjel for en Jødes Skyld". Og det vilde da Jægerne heller ikke.

Ved Permitteringen fik Soldaterne et Pas, som gav dem fri Overfart over Bælterne og fri Befordring paa deres egne Ben Resten af Vejen, og Vejen var lang for min Gamle - helt ud til Vesterhavet.

I en forrygende Snestorm gik han over den tilfrosne, store Nisum Fjord, før vild, og udmattet og forkommen var han flere Gange ved at lægge sig ned, men han vidste, at det da vilde være Døden.

Han blev da ved med at gaa, og kom omsider over, og hvad han straks antog for at være en magtig Snedrive viste sig pludselig at være Husby Præstegaard. Her nød han en god og fornuftig Behandling, og kom saa igen til Hægterne.

- - - - -

Da Rygtet i 1848, om at Slaverne i Rendsborg vare løsladte for at de skulde myrde og brænde i Jylland, var udspreddt, oprettedes som bekendt Landstormen. For Lemvigs Vedkommende blev min Fader en af Befalingsmændene.

Oppe, ovenfor Vesterbjerg ved Møllen, foregik Øvelserne. En Dag havde han faaet opstillet Hundrede Mand med fældede, udrettede Høleer.

"Staar I nu fast?" Spurgte min Gamle.

"Jou", blev der svaret i Kor.

Han løb da til højre Fløj, og ved baglæns Løb herfra trillede han hele Linien omkuld.

Min Fader var senere Captain for Borgervæbningen i Lemvig. Det var et stolt Syn naar hele Korpset den 6. Oktober, Frederik den VII Fødselsdag, rykkede gennem Byens Gader med fuld Musik

- - - - -

Min Fader boede først i Ringkøbing og først senere i Lemvig, hvor jeg, den yngste af Børnene, fødtes den 24. April 1849 i Faders dengang nybyggede store Ejendom paa Vestergade.

Det var mange Jern, som min Fader havde i Ilden. Brænderi, noget Landbrug, Handel med Strandingsgods og et Stykke Tid et Slagteri i stor Stil med Eksport for Øje med direkte Damper gennem Agger-Kanal til England.

Saa han havde jo noget at tage Vare paa, og var en Tid en ret velhavende Mand.

Min Moder, Else Johanne Bertelsdatter bragte i Medgift til min Fader 10.000 Rd. i Sølv. Det var mange Penge den Gang omkring 1830.

Hun var køn, lille og fin og det bedste og kærligste Menneske.

- - - - -

I min Ungdom var der kun elleve af Slægten paa Mandssiden. Siden da er Familien bleven stor. Jeg kunde have Lyst til at samle alle af Familien i en Bog, men Arbejdet er mig nu uoverkommeligt.

- - - - -

20. December 1712.

En Menig fra 1712.

Om Slaget ved Gadebusk den 20. December 1712 fortælles i Pontoppidans Danske Atlas Tome II: "Da Uorden, Vanheld og Mismod i det ulykkelige Slag ved Gadebusk begyndte at tage Overhaand i den danske Armé, red Frederik den Fjerde selv omkring paa Pladsen og opmuntrede Folket til at stride tappert.

En Del blev ogsaa ved at gøre Modstand til det alleryderste. Blandt disse var Garden og Grenadererne, som ej forlod Valpladsen, før de saa, at al Modstand var forgæves. Men af alle disse var ingen saa kække som de viborgske Landfolk.

For at vise sig som tro Mænd for deres Konge, da alle andre flyede, sluttede de tæt sammen paa Valpladsen, og lod sig hellere opofre paa Stedet, end at vige for Fjenden. De bleve heller ikke uden ganske faa tilbage.

Det hører vel til Sjældenhed, at man véd noget om den enkelte Menige fra disse længst hensvundne Dage. Jeg kan dog nævne en af disse Mænd, Laurids Glistrup, min Tipoldefader. Han var meget lille af Vækst, og naar herover blev gjort Bemærkning, var hans Svar: "Ja, stor er jeg ikke, men dog stod jeg ved Gadebusk 1712, da der af de viborgske Landfolk var faa tilbage."

Han blev saaret i højre Ben.

De kække Menige viborgske Landfolks Færd ved Gadebusk er vel værd at mindes. De var trofaste, standsede Fjenden, men de fleste, næsten alle, ofrede Livet for Konge og Land.

C. C. Glistrup.

UDKAST TIL STAMTAVLE.

Laust Jørgensen Glistrup, født 1680, gift med Anna Olufsdatter af
 Glistrup

I

Oluf Lauridsen Glistrup, f. 6. Jan. 1723, gift med Anna Christensdatter
 af Skodborg

I

Laust Olufsen Glistrup, f. 19. Septbr. 1756, gift med Karen Margrete
 Pedersdatter af Suddermark

I

Christen Lauridsen Glistrup, f. 7. Jan. 1796, gift med ?⁺)

I

Niels G.

Hanne G.

Laurids G.

I andet Ægteskab med: Else Johanne Bertelsdatter

I

Bertel G. + Peter G. født 5/12 1836 + 24/1 1889. Catrine død ugift
 Hans G. + Carl G. + og Christen Christensen Glistrup, født 24/4 1849
 i Lemvig og død 25/3 1927. Gift med Henriette Hansen, f. 22/11 1848
 i Kalundborg død 25/9 1925

I

Carl Ove G. f. 25/4 1881. d. 10/10 1886. Kaj Holger Glistrup,
 f. 27/6 1883, gift med
 Finn Jørgen Glistrup f. 19/5 1886. Emilie Aurora Marie Enevold-
 sen, f. 15/12 1887

I

Hans Jørgen Glistrup,
 født 29/5 1923.

+) Hustruens Navn maa findes i Ringkøbing Kirkebog.

Kun Laurids efterlod sig en Søn, Købmand i Varde,
 der ingen Sønner har.

Bertel Glistrup f. 1836

gift med Emma Andersen

I
I
I

Ole Johan Glistrup
f. 19/9 1874

gift med Susanne Dyekjær

I
I
I

Oluf Edward Glistrup
f.16/7 1902

Jens Christian Glistrup
f.25/8 1903

Bertel Glistrup
f.24/4 1906

Min Fætter, forlangst afdøde Drejermester i København, som jeg aldrig har kendt.

I
I

Peter Glistrup, gift med Frederikke von Filtenborg

I

Skibsfører August Glistrup, gift med ?

I

Emilie, Anna og Flora, mange Børn.

Alle nødvendige Oplysninger til Stamtavlens videre Førelse vil kunne faaes af Kirkebøgerne paa Bornholm for min Broder Peters og i Ringkøbing for min Broder Bertels Efterkommere. For Broder Hans' i Snedsted.

- - - - -

Paa en Lap Papir i Bogen. Min Faders Søskende.

Peter G.	Væver Glistrup, Lemvig	Anders Glistrup, Thy
Reddede en Julenat		I
i Begyndelsen af det	I	
19 Aarhundrede 18	I	
engelske Orlogsgaster	I	Mette Sophie G. gift med
		Købmand Filtenborg. Ef-
		terlod 14 Børn, et Legat
		og stor Formue.
Grete G. gift med	Johannes G. død ugift	
Snedker, Byrådsmedlem	Deltog i begge slevi-	Flere Døtre.
Holm, Lemvig.	ske Krige	
I		og Peter, gift med Fre-
	Theresa gift med Murer-	derikke Filtenborg,
	mester Pohls, Lemvig	Kunstdrejer i Køben-
		havn.
Christian Holm		I
Postmester i Thi-		I
sted.		
Carl Holm, Snedker		Skibsfører Aug. Gli-
Lemvig.		strup, gift med ?
		Emilie, Flora og
		Anna.

Paa en anden lille Lap stod skrevet:

Grosserer Fog, Ahlmanns Alle 5, Hellerup,
fhv. Skibsfører Aug. Glistrup.

Hermed slutter Toldassistentens Optegnelser.

Nogle faa Kommentarer til Toldassistentens Beretning.

Side 10. Punkt 2, har jeg hørt fremstillet saaledes:

I Hekseforfølgernes Tid, - altsaa i det 16 Aarhundrede maatte Kvinder jo ikke gerne være altfor kloge; thi det kunde da hælde, at de endte paa Baalet. Imidlertid var der en ældre Kvinde i Nørre Nissum som bar Navnet Glistrup, og som var fremsynet, med andre Ord lidt klogere end andre Folk. Dette ærgrede de andre Kvinder sig over og angav hende for Hekseri.

Befolkningen slæbte da afsted med hende, og smed hende ud i et Vandhul, hvor hun druknede. Og dette Vandhul skal den Dag i Dag kaldes "Glistruphullet".

Hvor det ligger aner jeg ikke, men jeg skal en Dag op og lede efter det.

- Denne Madam Glistrup, som blev druknet som Heks, skulde saa være Stammeder til Glistruperne, - og det kan vi jo i Grunden være meget stolte af.

Om Snedker og Byrådsmedlem Holm, Lemvig, der var gift med Grete Glistrup, er der mange muntre Historier i Omløb. Jeg vil lige nævne et Par af disse.

Da Holm var fyldt 90 fejrede en af Lemvigs gæve Borgere, Skomagermester Splidsbool sin 80aarige Fødselsdag, og blandt Gratulanterne var ogsaa Holm, der straks spurgte: Naa, Splidsbool, hvor gammel bli'r Du saa i Dav? A bli'r da de fire Snese, Holm. Aa, din Dreng, udbød Holm, og nippede til sit Glas Portvin og trippede afsted igen.

I 95aars Alderen var Holm endnu, foruden at være Vurderingsmand, ogsaa Retsvidne. En Gang da Retten var samlet og kun ventede paa Retsvidnet kom Holm sindigt gaaende en halv Time for sent, og Dommeren

forbeholdt ham da det utilbørlige i at lade Retten vente o.s.v.
 Men Holm kiggede blot paa skraa op til Dommeren, og sagde stilfærdigt:
 Men er Du da ked af, at a er kommen, saa kan a da saa godt go igen.
 Og saa gik Holm og der blev intet Retsmøde den Dag.

I 1868 brød min Fader op fra Lemvig og rejste til min
 Moders Fødeby, Neksø paa Bornholm. Det var hans Hensigt at udgive en
 Avis i Neksø, men denne Plan blev dog aldrig virkeliggjort.

Han begyndte snart sin lille Forfatter- og Bladkorrespondent
 Virksomhed, som var de eneste der laa for ham.

I et Brev, som jeg omkring 1920 modtog fra Toldassistent
 Glistrup og i hvilket han overdrog mig nogle af sine Optegnelser,
 betegner han den Gren af Slægten Glistrup, som kom til Bornholm,
 som "særlig levedygtig". Om den i den Retning er bedre stillet end
 den øvrige Slægt skal jeg lade være usagt.

Nedenunder vil jeg gengive de vigtigste Data om Bornholmer-
 slægten.

- - - - -

F o r æ l d r e .

Peter Høgh Rich Glistrup gift med Laura G. f. Schjødt
f. i Lemvig 5/12 1836 f. 1850 paa Bornholm
+ i Nekso 24/1 1889. + 1914 i Nekso

B ø r n

Ricardt G. f. 19/3 1865 i Lemvig gift med Ingeborg G. født Larsen +
I
Betty +

I andet Ægteskab med Gyde G. født Glistrup +
I
Ingeborg. Christian. Lise

Johannes G. f. 31/7 1867 + gift med Thora G. født Dam +
I
Lars G. Lektor i Rønne

Carl G. f. 23/7 1869 gift med Laura G. født Michaelsen
I
Povl G. Tandlæge i Næstved. Ellen G.

Bertel G. f. 19/2 1873 gift med Frida G. født Hansen
I
Henny G. Holger G.

Peter G. f. 21/6 1875 gift med Agnes G. født Dam. +
I
Hans G. Helene G.

Johanne G. født 18/9 1877.

Otto G. f. 25/9 1879 gift med Lydia G. født Nielsen
I
Svend. Bodil. Inger. Otto

Viggo G. født 18/1 1882 gift med Marie G. født Petersen
I
Helga. Karen. Ole

Anna G. f. 16/3 1885 gift med Postkontrolør Hervander, Bergen
I
Hans. Øjvind. Else

Petra Høgh G. f. 14/8 1889 gift med Pastor Th. Bondesen, Provst i Nibe
I
Kirsten. Inger. Eskild. Mathilde. Johannes.

Det er jo saaledes at de fleste af os Søskende har passeret Livets Middagshøjde. Men Høsten og Efteraarets Pragt i Purpur og Guld har ogsaa sin Charme.

Og saa vil jeg slutte disse Blade med Forordet til min Faders Digte, som jeg samlede i 1919 paa Trediveaarsdagen for hans Død, og som ved mine Brødres økonomiske Bistand blev trykt i 100 Eksemplarer og ikke i Salgsøjemed.

Baade fra det kongelige Bibliotek, Universitetsbiblioteket og Statsbiblioteket i Aarhus, hvortil et Eksempplar blev sendt, har jeg modtaget Takkeskrivelser, saa jeg ved de findes der. Bogen hedder: P.H.R.Glistrup. Digte.

F o r o r d.

Livsbaaden bar Dig
som Skib over Bølge!
knudrede Veje
bød Skæbnen Dig følge;
der blev dog Rast
til en Stump Poesi!
Guldkorn, som spredtes
for alfare Vinde,
samlet hans Børn
nu i Bogen derinde;
Avner og Kerner
vil findes deri.
Striden blev stredet
fra Gry og til Kvæld,
lad os det mindes,
naar Dag gaar paa Hæld!

B. G.
